

SM:n asiattunnus SM011:00/2017

Helsingin Sissikerho ry:n / Helsingin Sissiosasto ry:n lausunto ampuma-aselain, vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetun lain ja asevelvollisuuslain 97 §:n muuttamisesta asedirektiivin minivaatimusten täyttämiseksi

Lausuntopyyntö: https://api.hankeikkuna.fi/asiakirjat/f74fd633-57f6-4514-be3f-701497b43040/49ad3bb3-b927-45c6-b460-81c07d461127/LAUSUNTOPYYNTO_20180504073200.pdf

Reserviläisyhdistykseemme kuuluu jäsenenä noin 600 aktiivista reserviläistä pääkaupunkiseudulla. Yhdistyksellämme on säännöissään valvovan viranomaisen luvalla tarkoitus antaa ampumakoulutusta yhdistyksen jäsenille, eli olemme myös ns. ampumaseura. Yhdistyksillämme onkin nimissään useita hallussapitolupia erilaisille reserviläisaseille. Kiitämme lakivalmistelutyöryhmää sidosryhmien huomioimisesta valmisteluvaiheessa ja direktiivin sallimien poikkeusten osittaisesta hyväksymisestä kansallisessa lakiluonnoksessa. Toivomme, että tämä yhteistyön henki jatkuu edelleen, ja eduskunnalle esitettävä ehdotus lainmuutokseksi ei vaikeuttaisi vakiintunutta toimintaa tai aiheuttaisi valtavaa hallinnollista kuormaa.

Eräs lainkäytön tavoite on vaikuttavuusperiaatteen toteutuminen. Lain muutoksella pitäisi olla positiivisia vaikutuksia. Näkemyksemme mukaan EU:n asedirektiiviin kirjatulla toimenpiteillä ei saavuteta mitään terrorismin torjuntaan kohdistuvia tavoitteita, vaan ainoastaan hankaloitetaan lainkuuliaisten reserviläisten ja urheiluampujien laillisia harrastusmahdollisuuksia. Tämä ammunnan harrastajien ryhmä Suomen kansalaisia ei ole ollut eikä tule olemaan kansainvälisen terrorismin aiheuttaja. Direktiivin ja kansallisen lain valmistelu itsessään on epäluottamuslause suomalaisen reserviläisen luotettavuutta kohtaan. Aselain uudistusta direktiivin perusteella markkinoitiin äänestäjille kansallisena miniminä pakollisen direktiivin soveltamiseksi, eikä sen pitäisi *lainkaan vaikeuttaa harrastajien toimintaa*.

Vaikuttavuusperiaatteen kanssa ristiriidassa on myös Asedirektiiviä toteuttavan kansallisen lainsäädännön luonnos, ainakin siltä osin kuin siinä on esitetty useita direktiiviä tiukempia muutoksia aselakiin, vastoin valmisteluryhmälle asetettua tavoitetta laatia vain ampuma-asedirektiivin muutoksista johtuvat tarvittavat muutokset kansalliseen lainsäädäntöön. Kantamme mukaan Suomeen ei tule toteuttaa mitään muutoksia, joita asedirektiivi ei ehdottomasti vaadi. Suomessa ei ole mitään kansallista "ampuma-aseongelmaa" jota pitäisi hoitaa lainmuutoksella. Tässä on kyseessä ainoastaan direktiivin kansallinen implementointi.

Tunnettu hyvä periaate on, että sellaista mikä ei ole rikki ei pidä lähteä korjaamaan. Suomen nykyinen aselainsäädäntö on tiukka mutta pääosin toimiva. Lainvalmistelutyöryhmä olisikin voinut todeta Suomen ampuma-aselain täyttävän direktiivissä asetetut vaatimukset jo nykyisellään. Esitetty aselakiluonnos lisää byrokratiaa ja kustannuksia sekä aiheuttaa kohtuutonta haittaa reserviläistoiminnalle ja ampumaharrastukselle, mutta jää vaikutuksitta kansainvälisen terrorismin torjunnassa. Suomen kansalaisten luvalliset aseet eivät ole päätyneet terroristeille, eikä niiden ole kohtuullista olettaa sinne joutuvankaan. Suomessa tehdään vain hyvin vähän rikoksia luvallisilla ampuma-aseilla. Pidämme epätodennäköisenä, että ehdotettu lainmuutos aiheuttaisi mitattavaa muutosta.

Seuraavassa muutamia erityisiä ongelmakohtia reserviläisyhdistyksen ja vapaaehtoisen maanpuolustustoiminnan kannalta:

1. Esityksen mukaan reserviläisyhdistyksillä tai ampumaseuroilla ei jatkossa olisi mahdollisuutta hankkia yhteisöluvalle itselataavia ns. reserviläiskiväärejä normaaleilla (30 patr) lippailla varustettuina. Luvat on esityksessä **rajattu vain MPK ry:lle**, mikä ei vastaa laajaa käytännön tarvetta kentällä. Tämä on hankalaa, sillä MPK ry:llä ei mm. ole asianmukaisia tiloja ja henkilökuntaa tähän heille pääosin uuteen tehtävään. Esitetty 24 kk harjoitteluelvoite ennen kuin aseelle voi hakea hankintalupaa, tulee ennestään lisäämään yhdistysten kaluston tarvetta uusien harrastajien kouluttamisessa. MPK:n vähäiset resurssit eivät tule riittämään tähän tehtävään. **Esitämme**, että yhdistyksillä säilyisi nykyinen mahdollisuus esityksen mukaisen A-luokan ampumasekaluston hankkimiseen ja hallussapitoon. Lisäksi vaadittavan harjoittelujakson pituus tulisi olla direktiivin mukainen 12 kk, eikä 24 kk. Samassa yhteydessä tulisi muuttaa Suomen aselaissa käsiaseita koskeva harjoitteluvaatimus yhdenmukaisesti 12 kk mittaiseksi. 24 kk harjoitteluvaatimus on kohtuuton kynnyksen uusille harrastajille, eikä vuoden lisäajalla harjoitteluvaatimuksessa käytännössä paranneta aseturvallisuutta.
2. Urheiluammuntapoikkeuksessa **ei tulisi rajata hyväksyttäviä lajeja** vain IPSC practical ja Reserviläisurheiluliiton Sovellettuun reserviläisammuntaan (SRA), vaan lajivaatimuksen tulee täyttää mikä tahansa ampumaurheilulaji, jolla on säännöt ja katto-organisaatio, kuten Resul tms.. Lajeja voi myös syntyä lisää kansainvälisen ja kansallisen harrastus- ja kilpailutoiminnan myötä.
3. A-luokan ampuma-aseiden kategorisointi yhdistettynä tietynlaiseen ”normaalikokoiseen” lippaaseen on myös hyvin epäkäytännöllinen esitys. Normaalikokoinen tässä tapauksessa tarkoittaa Puolustusvoimien rynnäkkökiväärikalustossa käytettävää 30 patruunan lipasta, jolle vakioammunnat ja ampuma-asennot on kehitetty. Näistä luopuminen heikentää reserviläisen harjoittelumahdollisuuksia ja kenttäkelpoisuuden ylläpitämistä. Lipaslupien hakeminen puolestaan aiheuttaa valtavan hallinnollisen kuorman muutenkin resurssipulassa oleville viranomaisille. Normaalikokoisten (30 patr) lippaiden hallussapidon kriminalisointi on mielivaltaisen ja epätarkoituksenmukainen toimi, jolla ei saavuteta mitään terrorisminvastaisessa toiminnassa ja jonka valvonta tulee olemaan käytännössä mahdotonta ottaen huomioon nykyisin lupavapaiden lippaiden suuri määrä maassamme sekä ampumaharrastajilla että esim. muistoesineinä. **Pienempään lippaaseen siirtyminen on myös ongelmallista itse lajille**. Mm. lipastuen käyttö kiväärillä makuuasennosta ammuttaessa onnistuu vain normaalikokoisilla (30 patr) lippailla. Erilaiset ampumalajit palvelevat reserviläisen kenttäkelpoisuuden ylläpitoa ja niissä käytettävän kaluston tulee olla riittävästi yhdenmukainen puolustusvoimien kaluston kanssa. Reserviläistoiminnan tarkoitus on maanpuolustuksessa tarvittavien sotilaallisten taitojen ylläpitäminen, ja tähän kuuluu olennaisesti soveliaan reserviläiskaluston käyttömahdollisuus (siis kiväärikaliperinen itselataava kivääri pitkällä lippaalla mutta ilman sarjatuliominaisuutta).
4. Reserviläispoikkeuksesta on esityksessä laadittu niin raskas prosessi Puolustusvoimien lausuntomenettelyineen, että se kuormittaa tarpeettomasti hallintoa tuottamatta mitään lisää aseturvallisuuteen. **Sodanajan sijoituksen edellyttäminen** reserviläisaseen hankintaa varten on ongelmallista myös siksi, että Puolustusvoimat ymmärrettävästi haluaa pitää sijoitettujen reserviläisten tiedot salassa. Lisäksi sijoitukset vaihtuvat usein nopeastikin, eikä harrastusvälineiden luvittaminen käytännössä voi seurata mukana. Harrastuksen jatkumisen osoittaminen 5 vuoden välein on myös **ylimääräinen vaatimus** direktiiviin nähden. Mikäli tällaiseen toteutukseen päädytään, tulee edellyttää, että lupahallinto on todistusten pyytämässä aloitteentekijä, koska on kohtuutonta edellyttää kansalaiselta oma-aloitteista todistuksen toimittamista, jos velvoitteen unohtamisella on vakavia oikeudellisia vaikutuksia aselupiin. Poliisin tietojärjestelmiin tällaisen muistutustoiminnon toteuttaminen ei pitäisi olla

LAUSUNTO

30.5.2018

Helsingin Sissikerho ry

Helsingin Sissiosasto ry

ylivoimaista digitalisaation aikakaudella. Huomautamme, että vastaava muistutusmenettely on jo käytössä ajokortin uusimisessa tarvittavien lääkärintodistuksien osalta.

5. Lakiluonnoksessa on positiivista esitys pitkän ja lyhyen aseiden määritelmän yhdenmukaistamisesta EU-direktiivin kanssa. Tämä olisi kuitenkin pitänyt toteuttaa Suomen lainsäädäntöön jo aikaisemmin, sillä tältä osin uusi asedirektiivi ei ole tuonut uutta.

Toivomme, että lakivalmistelussa kuunnellaan sidosryhmien ja järjen ääntä. Lainsäätäjän tulee viime kädessä kysyä itseltään mikä on Isänmaan etu.

Kunnioittaen

Stadin Sissit

Tommi Saikkonen, puheenjohtaja, Helsingin Sissikerho ry, 050 5544 736, tommi.saikkonen@gmail.com

Aarne Björklund, puheenjohtaja, Helsingin Sissiosasto ry, baarne@gmail.com

PL 47

00251 Helsinki

www.stadinsissit.fi